

Сваку епоху у развоју друштва одређује неколико темељних и главних идеја и осећања које је трајно обележавају. Томе нас учи историја идеја, друштвених покрета, револуција, културе и промена у начину одвијања свакодневног живота. Зато је од изузетне важности да покушамо да одредимо један од главних токова који се налази у матици друштвеног живота на почетку 21. века. Можда се он састоји у речима пољског теретичара Зигмунда Баумана: “Никад се нисмо осећали оволико слободним колико и немоћним.”

Овај парадокс се најбоље може осетити у нашем савременом политичком искуству јер смо веровали да ће освајање слободе након 2000. године донети суштинску промену, оваплоћену у јачању демократских институција, заступању јавног интереса и служењу општем добру, стварању услова за слободну јавност и развој критичког мишљења, јавности, јачање грађанске партиципације и разградњу партијске државе и уношење доследности и начелности у политички живот. Међутим, десио се потпуно супротан процес, дошло је до потпуног обесмишљавања суштине слободе и демократије, а једнакост је постала најпрокаженији и најпрезренији појам.

Између слободе и немоћи

Пише: Маринко М. Вучињић
уторак, 29 септембар 2015 11:01

Између слобде и немоћи

Пише: Маринко М. Вучинић
уторак, 29 септембар 2015 11:01
